

فناوری و رسانه

آیا کاربران از توئیتر بیزار شده‌اند؟

ماستودون شبکه اجتماعی مورد استقبال در سال نوی میلادی

ونوس بهنود

وبسایت: vbhrood@gmail.com

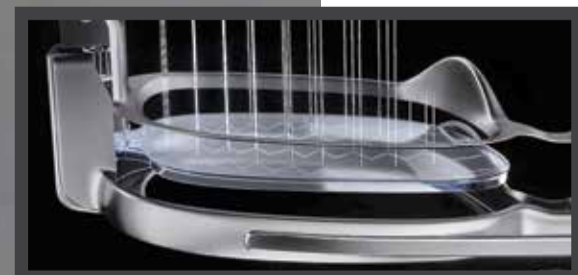
سیاست‌های جدید ایلان ماسک موجب شده تا مهاجرت کاربران از توئیتر و استقبال از رقبایی مانند ماستودون در سال میلادی جدید پیش‌بینی شود. سایت ورج که در حوزه آخرین تحولات فناوری‌های رسانه‌ای فعالیت می‌کند در یک ادعای جدید گفته است: «رسانه‌ها جدایی خود را از توئیتر آغاز خواهند کرد. تبلیغات مستمر ایلان ماسک از اهداف و شخصیت‌های راستگرا، کاربران برجسته‌تری را که به طور فزاینده‌ای خود را به خاطر رفتارهای شوک‌آور و رویکرد مبتنی بر هوس و هوس‌او نسبت به تعدیل محتوا ناامید می‌کنند، می‌راند. پلتفرم‌های جایگزین مانند Mastodon، پناهگاه امنی را برای افراد بیشتری - بویژه روزنامه‌نگاران - ارائه می‌کند. تا پایان سال ۲۰۲۳، توئیتر دیگر برنامه اخبار روزانه را به طور پیش‌فرض برای کل مطبوعات ایالات متحده تنظیم نمی‌کند.»

تولد قاتل تلویزیون

رسانه‌های پوشیدنی در راهند

گفته می‌شود هیچ رسانه‌ای نمی‌تواند جایگزین کامل رسانه دیگری باشد اما آیا با تغییرات مکرر فناوری‌های رسانه‌ای این گفته در آینده نیز محلی از اعراب خواهد داشت؟ زمانی که مطبوعات چاپی با صدای رادیو به لرزه درآمد شاید مردم گمان می‌کردند جذابیت آن صداها از پشت یک جعبه پلاستیکی با چند مدار الکترونیکی موجب می‌شود خوانش روزنامه برای همیشه کنار گذاشته شود.

بعدها تلویزیون که به پرده جادویی شهرت یافته بود، نه تنها صدا که تصاویر متحرکی را به بیننده عرضه می‌کرد که به هیچ‌عنوان در دوران روزنامه نبود. به یاد داریم تلویزیون‌ها در جعبه‌های شیک دردار جاسازی و

فیل‌های منقرض شده رقیب جدید توئیتر

غیر متمرکز
ارتباطات جهانی فوری برای تعلق داشتن به یک شرکت بسیار مهم است. هر سرور Mastodon یک موجودیت کاملاً مستقل است که قادر به تعامل با دیگران برای تشکیل یک شبکه اجتماعی جهانی است.

متن باز
Mastodon یک نرم‌افزار رایگان و متن باز است. ما به حق شما برای استفاده، کپی، مطالعه و تغییر Mastodon به دلخواه شما اعتقاد داریم و از مشارکت‌های جامعه بهره‌مند می‌شویم.

غیر قابل فروش
ما به آزانس شما احترام می‌گذاریم. صفحه کار شما توسط شما تنظیم و ایجاد شده است. ما هرگز تبلیغاتی ارائه نمی‌دهیم یا نمایه‌هایی را برای دیدن شما ارسال نمی‌کنیم. این بدان معناست که داده‌ها و زمان شما تنها مال و شماست.

قابلیت همکاری
Mastodon که روی پروتکل‌های وب باز ساخته شده است، می‌تواند با هر پلتفرم دیگری که ActivityPub را پیاده‌سازی می‌کند صحبت کند. با یک حساب کاربری به کل برنامه‌های اجتماعی دسترسی خواهید داشت.

تفاوت ماستودون با توئیتر

محتوای خود را تنها در این شبکه اجتماعی به اشتراک می‌گذارند، ماستودون در واقع پلتفرمی فدرالی است و مجموعه‌ای از شبکه‌های اجتماعی یا سرورها با مالکان مختلف را به یکدیگر متصل می‌کند.

ماستودون برخلاف دی‌کس‌ورد و توئیتر قدرتی در مقابل کاربران یا سازندگان سرورها ندارد. در نتیجه خبری از نظارت بر محتوا یا قانونگذاری در مورد پست‌ها نیست.

هر کدام از سرورها به شکل جداگانه می‌توانند قوانینی را برای ارتباط با یکدیگر مشخص کنند.

آیا مهاجرت به سمت پلتفرمی که ابزارهای نظارتی جدی ندارد بیانگر سلیقه کاربران و دوری از کنترل‌ها در شبکه‌های اجتماعی است؟ به نظر می‌رسد، سال جدید میلادی تحولاتی از جمله تغییرات در شکل‌گیری متاورس، میزان رجوع به آزانس‌های خبری و ظهور پلتفرم‌های جدید را در پی خواهد داشت. سؤال این است که در چنین بستری حکمرانی رسانه‌ای اروپا تشدید نمی‌شود؟

این شبکه اجتماعی از طریق مرورگر یا اپلیکیشن آیفون و اندروید قابل استفاده است و حداقل ۲۰ اپلیکیشن شخص ثالث نیز برای دسترسی به ماستودون طراحی شده‌اند.

ماستودون برخلاف توئیتر پست‌های خود را نه بر اساس الگوریتم، بلکه به ترتیب تاریخ نمایش می‌دهد. خبری هم از تبلیغات نیست و بودجه را جامعه تأمین می‌کند. هزینه اکثر سرورها توسط کاربران تأمین می‌شود. بودجه سرورهای تحت نظارت ماستودون (ماستودون سوشال و ماستودون آنلاین) از طریق پلتفرم پترین (Patreon) تأمین می‌شود. پترین یک پلتفرم خرید اشتراک و عضویت معروف در بین تولیدکنندگان محتواست.

در حالی که توئیتر یک شبکه اجتماعی واحد است و مردم با ثبت‌نام در آن

چطور در ماستودون فعالیت کنیم؟

برای ثبت‌نام در این شبکه اجتماعی به یک آدرس ایمیل فعال نیاز دارید و مراحل آن را می‌توانید از طریق اپلیکیشن یا وبسایت طی کنید. پس از دانلود اپلیکیشن یا مراجعه به وبسایت به آدرس <https://mastodon.social>، سرورهای مختلف ماستودون را مشاهده می‌کنید. ماستودون یک شبکه غیرمتمرکز است. درست همان طور که نشانی‌های ایمیل را می‌توان روی سرورهای گوناگونی مانند Gmail یا Hotmail یا Yahoo، ثبت کرد، کاربران شبکه ماستودون نیز می‌توانند حساب خود را روی سرورهای گوناگونی باز کنند. ضمن اینکه تمامی سرورهای ماستودون به زبان فارسی هم در دسترس هستند. شما می‌توانید محیط هر سروری را برحسب نیاز و سلیقه خود تغییر دهید. چند نمونه از سرورهای شناخته‌شده ماستودون را نام می‌بریم:

mastodon.social سروری که برنامه‌نویس اصلی نرم‌افزار ماستودون مدیر آن است. mstdn.social یکی از سرورهای بزرگ.

mastodon.online دومین سروری که برنامه‌نویس اصلی ماستودون مدیر آن است.

tilde.zone سروری که قابلیت‌های بیشتری نسبت به ماستودون دارد و از چنگال Glitch-soc استفاده می‌کند.

[PersiansMastodon](https://PersiansMastodon.com) سروری برای ارتباط فارسی (پارسی) زبانان در سراسر دنیا بدون هیچ‌گونه سانسور و جهت‌گیری است.

persadon.com سروری که با هدف گرد هم آوری کاربران پارسی‌زبان پایه‌گذاری شده است.

social.tchncs.de یکی از نخستین سرورهای ماستودون.

fosstodon.org سروری برای کاربران و علاقه‌مندان به نرم‌افزارهای آزاد و متن‌باز (صرفاً به انگلیسی).

mastodon.cloud یکی از سرورهای بزرگ دیگر.

چهار حالت مختلف نمایش نوشته‌ها شامل عمومی، فهرست نشده، خصوصی و مستقیم در دسترس کاربر قرار دارند.

برای یافتن کاربرهای دیگر در شبکه ماستودون کافی است نام و سرور آنها را به صورت یک آدرس ایمیل بنویسید. مثلاً برای یافتن کاربر user که در سرور mastodon.social ثبت‌نام کرده، باید در کادر جست‌وجو ابتدا mastodon.social را وارد کرده و دکمه جست‌وجو را بفشارید.

رسانه‌ها در حال تسلط بر تمام حوزه‌های زندگی ما هستند. در ظاهر برای یکدیگر قدرت‌نمایی می‌کنند، اما در واقعیت شاخ و شانه‌شان برای

بر تن ما خواهد شد و همه جا ما را همراهی خواهد کرد. آن هم در حالی که به حدی سبک و منعطف طراحی شده که وجودش حس نمی‌شود، مانند عینک هوشمند هواوی که اندازه تراشه آن به اندازه یک دانه برنج است.

در بخش تصاویر، عمل کند. قابلیت این عینک نمایش تصویر روی صفحه نمایش مجازی ۱۲۰ اینچی است و کاربر می‌تواند از طریق آن تماس بگیرد، تصویری را مشاهده کند، عکس بگیرد، مطلبی را ترجمه کند و حتی با کمک آن مسیریابی و حرکت کند. چنین قابلیتی بیش از حد تصور به ما نزدیک است؛ زمانی که رسانه لباسی

در خانه‌ها با دقت و وسواس نگهداری می‌شدند. بعدها وقتی اینترنت بشریت را قبضه کرد، روزنامه‌ها برخط شدند و این بار می‌توانستند حتی ویدیو را در سایت خود بازگذاری کنند.

زمانی که سرعت رشد فناوری‌های رسانه‌ای به ثابته رسید و گوشی‌های هوشمند در جیب هر شهروند جاخوش کرد، همه بر این تصور بودند که مرگ روزنامه، رادیو، تلویزیون و رسانه برخطی مانند آزانس‌های خبری فرا رسیده است، اما واقعیت این بود که هیچ رسانه‌ای به صورت کامل به

موزه تاریخ نیویست. این روزها «هواوی» فناوری جدیدی ارائه کرده که معتقد است قاتل تلویزیون خواهد شد و ادعایش این است که روزی می‌رسد که با این فناوری‌ها، دیگر گوشی تلفن همراه بخشی از گذشته خواهد بود.

فناوری که تحت عنوان عینک هوشمند یکی از رسانه‌های پوشیدنی در دنیای امروز است. این عینک سبک با وزن ۵۱ گرم در ظاهر شبیه یک عینک است، اما قابلیت‌های گوشی همراه را در خود دارد و در صورتی که صفحه نمایشی در اختیار داشته باشد، می‌تواند به شکل قابل توجهی

بشریت است؛ بشریتی که خود خالق آن بوده و گویا در مسیری قرار گرفته که روزی مطیع چشم و گوش بسته آن خواهد شد.

